

PINAR DOĐAN - DANİ RODRİK

**YARGI, CEMAAT VE
BİR DARBE KURGUSUNUN İÇYÜZÜ**

DESTEK YAYINLARI: 421
ARAŐTIRMA: 126

**YARGI, CEMAAT VE BİR DARBE KURGUSUNUN İÇYÜZÜ / PINAR
DOĐAN - DANİ RODRİK**

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Editör: Devrim Yalkut
Kapak İllüstrasyonu: Matt Mahurin
Kapak Tasarımı: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Destek Yayınları: Şubat 2014
4.-5.Baskı: Şubat 2014
Yayıncı Sertifika No: 13226

ISBN 978-605-4994-19-9

© Destek Yayınları
İnönü Cad. 33/4 Gümüşsuyu Beyođlu / İstanbul
Tel:(0212) 252 22 42
Fax:(0212) 252 22 43
www.destekyayinlari.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/ DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari

Pasifik Ofset Ltd.Şti.
Sertifika No : 12027
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No:3/1
Baha İş Merkezi A Blok Kat.2 34310
Haramidere İSTANBUL / TURKEY
Tel: 0 212 412 17 00

PINAR DOĐAN - DANİ RODRİK

**YARGI, CEMAAT
VE BİR DARBE
KURGUSUNUN
İÇYÜZÜ**

“Bu kitabı gerçek hukuk insanlarına ve gerçek demokratlara ithaf ediyoruz.”

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	13
1. BÖLÜM	
SONDAN BAŞA 4 BÖLÜMDE	
BALYOZ’UN KURGUSU	17
1.1 BALYOZ’UN YARGITAY SAFHASI	19
1.2 BALYOZ’UN YARGILAMA SAFHASI	22
1.2.1 Savunmanın Delillere Erişmesini Geciktiren Balyoz Mahkemesi.....	25
1.2.2 Serbest Atışın Doruk Noktası: Balyoz Mahkemesine Göre Darbe Neden Gerçekleşmemiş?.....	43
1.2.3 İkinci ve Üçüncü İddianameler	48
Gölcük Belgeleri	49
Gölcük’ten Ne(ler) Çıkmadı?.....	49
Eskişehir’de “Bulunan” Flaş Bellekteki Darbe Belgeleri	76

Tele-Kulak Mahkemesi	91
Mizansen yargılama değil, mizansenle savunma yapmak suç	92
Balyoz Mahkemesi Suç Duyurusuna Doymuyor.....	94
Tempo! Tempo!	95
“Konuşun konuşun, bu size kararda geri dönecek...”	96
Mahkemenin Gerekçesi: “[Dijital] Belgeler Karşısında Savunmalara İtibar Edilmemiştir.”	100
Mahkemenin Gerekçeli Kararında Aktardığı Yanlış Bilgiler	102
Yargılama Safhası-BİS.....	105
Mahkeme heyeti Balyoz’un gerekçeli kararını yazarken.....	106
1.3 BALYOZ’UN SORUŞTURMA SAFHASI.....	115
Bir Bakışta Balyoz İddianamesi.....	116
1.3.1 “Özel Yetkili TÜBİTAK Uzmanı” Nasıl Seçildi?.....	117
TÜBİTAK Raporunun Soruşturmaya Hizmeti	118
1.3.2 Beşiktaş Adliyesi’nde Buhar Olan Bilirkişi Raporu	121
1.3.3 Eyvah! Belgeler 2003’ten Sonra Hazırlanmış... Delilleri Adli Emanete Gömelim!	124
1.3.4 Sivil Sekreterlerin Savcılık İfadeleri.....	135
1.3.5 İki Askeri Bilirkişi Raporu Daha	143
1.3.6 Bilal Bayraktar ve Mehmet Berk Soruşturmadan Alındı	144

1.3.7 İkinci TÜBİTAK Raporu	147
1.3.8 Çöpü Boylayan Askeri Bilirkişi Heyet Raporu.....	149
1.3.9 Kimin İçin Emniyet, Ne İçin Hizmet?	152
Emniyet'in "Türkiye Gençlik Birliği" çarpıtması.....	152
Emniyet-Beşiktaş Adliyesi "bilgi" akışı	154
Emniyetin 11 no.lu CD çarpıtması.....	158
Emniyet Kriminal CD'lerin üstündeki yazıların makine ürünü olduğunu nasıl fark etmedi?.....	159
Yüzlerce sahtecilikten tek birini bile tespit edemeyen emniyet, iki günde neler başarıyor?.....	161
1.4 BALYOZ'UN MEDYA SAFHASI.....	166

2. BÖLÜM

YAYGIN VE YANLIŞ ÇIKARIMLAR	177
2.1 "BELGELERDE SAHTEÇİLİK YOK, GÜNCELLEME VAR!"	179
2.2 "BÜTÜN BELGELER SAHTE OLSA BİLE SEMİNER VAR, TEK BAŞINA SUÇ KANITI OLARAK YETER!"	185
Seminer neydi, ne değildi?.....	185
Seminerin içeriği	187
Gerçek kişilerin isimlerinin kullanılması.....	188
Ültimatolafı	190
Seminerin bir de hiç konuşulmayan taraflarına bakın.....	192
Sanıklardan Kaçı Seminer Katılımcısı? Seminer Katılımcılarından Kaçı Sanık?.....	200

Hilmi Özkök Seminer İçin Ne Dedi?..... 203

2.3 “BU KADAR DETAYLI BİLGİ İÇEREN

BELGELERİN SAHTE OLMASINA İMKÂN YOK.” 211

3. BÖLÜM

KURGU DAVALAR VE GÜLEN CEMAATİ..... 213

3.1 CEMAAT’İN DEZENFORMASYON

MAKİNESİ: ZAMAN 215

3.1.1 Zaman, Yalan, Dolan..... 216

Zaman Yayınlarında TGB Sansürü 217

“Balyoz’un İmzalı Belgeleri” 218

Genelkurmay’ın Açıklaması 220

Sanıkların, tanıkların (hatta “tanık olmayanların”)

ifadelerini çarpıtarak yapılan yalan haberler..... 222

Zaman’a Göre, Sahtecilik İddiaları Çürüdü...

Çöktü Çöküyor..... 223

Zaman’ın “Özel Yetkili Mahkemeler’in

Kaldırılması” Paniği..... 223

3.1.2 Zaman’dan Al Haberi: Ne Delil Çıkacak,

Hangi Davalar Açılacak? 225

3.1.3 Cemaat-Emniyet Kurgu Merkezi 227

3.1.4 Balyoz CD’sinin Üzerindeki Sahte

“Elyazısının” İlginç Hikâyesi 230

3.1.5 Zaman’ın Karalama Kampanyaları..... 241

3.1.6 “Özel Yetkili Dezenformasyon”..... 244

3.2 HANEFİ AVCI.....	248
3.3 DİĞER DAVALAR.....	252
3.3.1 Dokunan Nasıl Yanıyor?.....	252
3.3.2 51 no.lu DVD.....	259
3.3.3 Kafes Davası.....	262
3.3.4 Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği Davası.....	266
3.3.5 OdaTV Davası.....	269
3.3.6 Askeri Casusluk-Şantaj-Fuhuş Davası (İstanbul).....	272
3.4 EDELMAN’A VERİLEN SAHTE DARBE BELGELERİ.....	278
SON SÖZ.....	279
SONUÇ.....	281

GİRİŞ

Bu, Balyoz üzerine ikinci kitabımız. Aralık 2010’da çıkan ilk kitabımız *Balyoz*’un ilk safhalarını, Balyoz belgelerinin *Taraf* gazetesinde yayımlandığı 2010 Ocak ayını takiben ilk yıldaki gelişmeleri anlatıyordu.¹ Bu kitap, Balyoz’un günümüze kadar tüm evrelerini kapsıyor.² Keşke ikisini de yazmak zorunda kalmasaydık.

Balyoz davası hiçbir zaman görülmemeliydi. Gazetecilik ilkelerini gerçekten içselleştirmiş medya mensupları, içerisinde hiçbir imza barındırmayan, ilk bakışta dahi birçok tutarsızlık ihtiva eden ve nereden geldiği belli olmayan “bir bavul belgeye” kuşkuyla yaklaşır, bu kadar kişiyi –asker olsalar bile– bir çırpıda suçlu ilan etmezdi. Emniyet ve savcılar soruşturmalarını dürüstçe yapsalar, Balyoz dijitallerinin sahte olduğunu hemen anlar, dijitalerde adı geçenler yerine sahtekârlar çetesinin peşine düşerdi.

Aydınlar kendi üstlerine düşeni yapmış olsalar, Balyoz davasını kamuoyunda çoktan düşürmüş olurlardı. Sahte belgeler, kurgulanmış darbelerle askeri vesayetin üstüne gidilemeyeceğini, hukuk cinayetine dönüşen davaların ülkeye demokrasi getirmeyeceğini, Balyoz gibi bir davayı savunmanın olsa olsa çete yöntemlerini meşrulaştıracağını görmüş olurlardı.

1. *Balyoz: Bir Darbe Kurgusunun Belgeleri ve Gerçekler*, **Destek Yayınları, Aralık 2010.**

2. İki kitabımızı da yazarken blogumuzdan yoğun olarak faydalandık. Kitabımızda bahsettiğimiz bilirkişi raporları ve belgelerin tamamını blogumuzda bulabilirsiniz: <http://www.balyozdavasivegercekler.com>

Bu kitapları yazmak bizim işimiz değildi. İkimizin de kendi araştırmaları, akademik hayatı var. Balyoz'un 1 numaralı sanığının kızı ve damadı olarak her yazdığımızın şüpheyle okunduğunu, okunması gerektiğini biliyoruz. Türkiye'de emniyet, yargı, siyasetçiler ve aydınlar üzerlerine düşeni yapsaydı, bu kitapları yazmak bizim gibi sanık yakınlarına kalmazdı. (Bugün, "Balyoz" ile ilgili hemen hepsi davanın sanıkları tarafından yazılmış, ondan fazla kitap var.)

Bu davaya karşı en fazla sesini çıkaranlar, askeri vesayetin en amansız düşmanları, demokrasinin en hararetli savunucuları olmalıydı. Askeri vesayetin sona ermesinden beklenen gerçek bir hukuk devleti idiye, Balyoz'da hukuk dışında her şey vardı. Demokrasiden arzulanan kimsenin hakkının yenmemesi idiye, Balyoz'da haksızlığın âlâsı vardı. Çoğunlukçu bir rejime gitmenin yolu, eski güç sahipleri dahi olsa yüzlerce insanı sahte belgelerle suçlayıp içeri atmak olamazdı. Bu yöntemler Türkiye'yi ancak başka bir karanlığa itebilirdi.

Biz bunu dört sene evvel söylediğimizde, doğrusu haklılığımızın bu kadar çabuk ortaya çıkacağını düşünmemiştik. Süregelen AKP-Cemaat kavgası, Balyoz ve benzer diğer davaların (Ergenekon, Askeri Casusluk, OdaTV, Şike, KCK, ...) gerçek yüzünü sergiledi. Özel Yetkili Mahkemeler tarafından başlatılmış bu davalar, darbeciler ve teröristlerle hukuk yoluyla mücadele kisvesi altında yeni bir güçlüler rejiminin inşasından başka bir şeye yaramadı.

Bu rejimin iki ortağı arasındaki işbirliğinin sona ermesi, ortakların ikisinin de demokrasi ve hukuk devletinden neler anladığını gösterdi. Bir tarafta gizli ses kayıtları, şantaj kasetleri, sahte belgelerle siyaseti kendi çıkarları doğrultusunda yönetebileceğini düşünen sözde bir sivil toplum ku-

ruluşu; diğler tarafta muhalefete tahammül edemeyen, kendi yarattığı fantezi dünyasında yaşayan ve karanlık güçler tarafından sürekli tehdit edildiğini düşünen bir başbakan. Şimdi artık alenen görülüyor ki, ne birinden, ne diğlerinden, ne de ikisinin ortaklığından Türkiye'nin demokrasiye gideceği var.

Balyoz davası ülkenin bu noktaya nasıl geldiğine –getirildiğine– ışık tutuyor. Bu kitapta anlatacaklarımız tek kelimeyle fantastik. Kendimiz yaşamış olmasaydık, yazdığımız her şeyi belgelemiş olmasaydık, 21. yüzyılda böylesine Kafka-Stalin karışımı bir davanın sahnelenmiş olacağına inanmazdık belki de. Bu kitaptaki detayları okuduğunuzda Türkiye'nin yeni siyasi düzeninin nasıl kirli oyunlar üzerine inşa edildiğini ve bu düzenin niye sürdürülemez olduğunu daha iyi göreceksiniz.

Evet, keşke biz yazmak zorunda kalmasaydık. Ama yazdık ki, kimse sonradan, “Ama biz bunları bilmiyorduk!” diyemesin.

1. BÖLÜM

**SONDAN BAŞA 4 BÖLÜMDE
BALYOZ'UN KURGUSU**

1.1 BALYOZ’UN YARGITAY SAFHASI

“Yargıtay’daki arkadaşlarımızı yıllardır tanırım. Donanımlı, bilgili ve tecrübelidirler. Başından beri de yıllardır bu dairede çalışmış, olaylara hâkim titiz ve tecrübeli bir ekiptir. Bu nedenle arkadaşlarımızın yanlış yapma ihtimali çok ama çok düşüktür.”

Haşim Kılıç, Anayasa Mahkemesi Başkanı, 12 Ekim 2013

Balyoz’un fos yargılama sürecinin ardından temyiz süreci de fos çıktı. 9 Ekim 2013’te Yargıtay 9. Ceza Dairesi, Balyoz davasında 237 sanığın cezasını onadığını açıkladı.

Yargıtay, tarihe geçecek bir hukuk cinayeti işledi.

Aksini gösteren tüm kanıtlara rağmen Yargıtay, dijital delillerin gerçek olduğu sonucuna vardı ve Balyoz CD’lerinin 2003’te sanıklar tarafından hazırlandığına kanaat getirdi. Ancak, kararında savunmanın sunduğu zaman-mekân çelişkilerine dair tek bir söz etmedi, bunlara herhangi bir açıklama getirmede. Sözde 2003’te kapatılmış CD’lerde Microsoft Office 2007 unsurlarının bulunmasına hiç değinmedi bile.

Öte yandan, kendi kararını gerekçelendirmek için Yargıtay, delillerde kolluk tarafından oynama yapıldığına dair bir kanıt olmadığı, savunmanın sunduğu uzman raporlarının Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) tarafından incelendiği, bu çoklukta belgenin sonradan hazırlanmayacağı gibi, ilgisiz ya da gerçektışı argümanlar getirdi.

Hilmi Özkök ve Aytaç Yalman’ın tanık olarak dinlenmemiş olmasını da mevcut deliller nazara alındığında sonuca etkili olmayacaktır diye geçiştirdi.

Bu gerekçeli kararın niteliği ışığında, hiç tereddüt etme-

den söyleyebiliriz ki Yargıtay cezaları, davanın ana delillerinin sahte olduğunu bilerek onadı.

Olay bu kadar basit ve söylenecek başka şey de yok.

Bu kısa bölümde bu safhadan mutlak bir günü, Demokrat Yargı'nın Eşbaşkanı Orhan Gazi Ertekin'in izlenimlerden aktarmakla yetineceğiz:¹

“Bir de günlük duruşma sürecine şöyle bir bakalım. Bu anlattıklarım 25.07.2013 gününün öğleden sonrasına ait notlar: Duruşmanın bir ‘duruşma’ olabileceğine dair tek görüntü başkanın savunma avukatlarının sözlerini takip ettiğine dair ısrarlı duruşmadır. Bunun dışındaki üyelerin duruşma salonu ve avukatlarla bağlantısı düşünülebilecek en minimum bir seviyede bile olmadı.

Üyelerden birisi, birkaç dakikalık aralarla şunları yapıyordu: Liste inceleme, bilgisayara bakma, seyircilere bakma, su içme (yaklaşık 50 defa bardağa uzandı ve birer yudum aldı, İzleyici, üyenin susadığını mı yoksa bunun bir spor aktivitesi mi olduğu konusunda kafa yormadan geçemiyor gerçekten de), yan tarafa bakma, not alma, önüne bakma, mouse ile oynama vs. vs. Süreç bittiğinde yeni baştan başlıyor ve aynı ritmi yeniden takip ediyordu. Aynı üyenin tüm bu süreler boyunca bir defa bile farklı bir şey yapmaması hareketlerinin –serbest stil değil– grekoromen duruşma hareketleri olduğu hissini uyandırıyor.

Üyelerden birisi üç saat süren duruşmada sadece üç defa başını kaldırdı. Birinde 6 dakika, birinde 3 dakika ve üçüncüsünde ise 1 dakika sadece karşısındakilere baktı. 2 saat 50 dakika boyunca sadece önüne baktı. Savunmanın kroki ve şema gösterdiği anda dahi başını çevirip bir kez bile bakmadı.

Üyelerden birisi duruşmanın büyük kısmında uykulu

1. Orhan Gazi Ertekin, “Yeni demokrasinin iflası”, *Radikal İki*, 4 Ağustos 2013.

haldeyken son 20 dakika içinde tam uyku haline geçti. (Aynı kişi 29.07.2013 tarihli oturumda ise bir kulağı tamamen sarılı olarak duruşmaya çıktı. Kimse onun duruşma yapma yeterliliğini sorgulamadı. Aynı gün bu kez 10 dakika tam uyku haline geçti).

En trajikomik olanı ise, başkan da üyeler de bir duruşmanın en temel pratiği olduğu üzere nedense bir tek soru dahi sormadılar. İrdeleme, sorgulama, merak vs. gibi temel duruşma kültürüne dair tek bir eylemin dahi olmadığı bir duruşmadan söz ediyoruz. Duruşma kültürünün, duruşma dinamizminin olmadığı bir duruşma.

İşte yeni iktidarın yeni yargısının ürettiği hukuk kültürü budur maalesef!”

Ertekin’in bu tasviri, bir sonraki bölümde anlatacağımız yargı safhasındaki duruşmaları da çok güzel betimliyor. Aynı yazısında 2010 sonrası getirilen yasa ile Yargıtay’ın “mahkeme” özelliğini tamamen kaybettiğini, bir idari kurum olarak yeniden inşa edildiğini ve bu değişiklikle, Yargıtay dairelerinin ve heyetlerin istenildiği şekilde örgütlendiğini yazan Ertekin, bu durumun doğal hâkim ilkesine aykırılığına dikkat çekiyor.

Kayda geçelim: Yargıtay 9. Ceza Dairesi’nde Balyoz davasına başkan hariç yargıçların tamamı (Abdurrahman Kavun, Fikriye Şentürk, Ahmet Toker ve Hamza Yaman) Yargıtay’a üye olarak, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu’nun (HSYK) yapısının tamamen değiştirildiği 2010 referandumundan sonra, 24 Şubat 2011’de atandı.² Referandum öncesi Yargıtay üyesi olan tek hâkim, Başkan Ekrem Ertuğrul’un 9. Ceza Dairesi başkanlığına atanma tarihi ise 24 Ekim 2011.

2. 11 Mart 2011 tarihli 27871 no.lu Resmi Gazete’de yayımlanan 42 no.lu karar.